

Sygn. akt IV CSK 638/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Z. L.
przy uczestnictwie J. K., J. M. i S. M.
o zmianę prawomocnego postanowienia z dnia 25 lutego 1977 roku
wydanego przez Sąd Rejonowy w L.
w sprawie III Ns [...] o stwierdzenie nabycia spadku
po K. O.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Skarżąca ujęła występujące - w jej ocenie - w sprawie niniejszej zagadnienie prawne w pytaniu: czy do kręgu „osób, które nie są powołane z ustawy do dziedziczenia gospodarstwa rolnego” w myśl art. 1065 k.c. (w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 ustawy z dnia 26 października 1971 r. zmieniającej ustawę – Kodeks cywilny) należą też osoby, które wprawdzie należały do potencjalnych spadkobierców ustawowych gospodarstwa rolnego po danym spadkodawcy, jednakże w konkretnym przypadku nie dziedziczyłyby z ustawy tego gospodarstwa ze względu na obowiązującą kolejność dziedziczenia ustawowego.

Problem ten wiąże się - według skarżącej - z potrzebą wykładni pojęcia „osoby powołanej z ustawy do dziedziczenia gospodarstwa rolnego”.

Żadna ze wskazanych przez skarżącą podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania przytoczonych nie zasługuje na uwzględnienie. Zredagowanie istotnego zagadnienia prawnego w formie pytania o rozstrzygnięcie, niepopartego pogłębionym wywodem prawnym, ani wszechstronnie uzasadnionym stanowiskiem skarżącego, nie czyni zadość wymaganiu skutecznego powołania się

na tę przesłankę (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., nie publ.).

Z kolei odwołanie się do potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 października 2007 r., I PK 164/07, z dnia 29 stycznia 2008 r., I PK 236/07 - nie publ.).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zamieszczono odrębnego i spójnego wyводу wskazującego na wystąpienie tej przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).